

قتل فجیع زن ترنس؛ خانواده مهشید فلاحی «از تحویل گرفتن جنازه‌اش خودداری کرده‌اند»



تصویری که از مهشید فلاحی منتشر شده است

رسانه‌های حقوق بشری و حامی حقوق اقلیت‌های جنسی و جنسیتی در ایران می‌گویند با وجود گذشت دو هفته از قتل فجیع مهشید فلاحی، زن ترنس ۳۰ ساله در سنندج، خانواده او از «تحویل‌گرفتن» پیکرش خودداری می‌کنند.

سازمان حقوق بشری هه‌نگاو نوشته است مهشید فلاحی که پیشتر از سوی خانواده خود «طرد» شده بود و در وضعیت «بی‌خانمانی و کارتن‌خوابی» به سر می‌برد، در پی حمله با چاقو به طرز فجیع به قتل رسیده است.

با این حال بر اساس این گزارش که روز سه‌شنبه ۱۲ خرداد منتشر شد، تاکنون هیچ یک از اعضای خانواده او برای تحویل پیکرش به پزشکی قانونی یا سردخانه «مراجعه» نکرده‌اند و پیکر او همچنان در وضعیت بلاتکلیف در یکی از سردخانه‌های سنندج باقی مانده است.

علاوه بر این، یک مددکار اجتماعی در گفتگو با هه‌نگاو گفته است به‌رغم گذشت نزدیک به دو هفته از وقوع این قتل، تاکنون فرد یا افرادی در ارتباط با قتل مهشید فلاحی بازداشت نشده است.

هه‌نگاو همچنین نوشته به نام شناسنامه‌ای فلاحی دسترسی دارد، اما از آن‌جا که او مثل بسیاری از افراد ترنس در فرایند گذار جنسیتی نام شناسنامه‌ای خود را تغییر داده، از انتشار نام قبلی‌اش که در ادبیات مربوط به این حوزه «نام مُرده» نام دارد، خودداری می‌کند.

شبکه «شش‌رنگ» که اخبار مربوط به حقوق اقلیت‌های جنسی و جنسیتی را پوشش می‌دهد، نیز جزئیات هولناکی از وضعیت پیکر این زن ترنس بعد از قتل را منتشر کرده است.

در این گزارش آمده که «پیکر مهشید حدود ۱۰ روز پیش در حاشیه سد سنندج پیدا شد. شواهد اولیه نشان می‌دهد که سر او از بدنش جدا شده بود و چند روز بعد، سرش در یکی از خیابان‌های شهر پیدا شد.»

این شبکه نیز «طردشدن» مهشید از سوی خانواده طی سال‌های اخیر را تأیید کرده و نوشته است او که «در شرایط بی‌خانمانی زندگی می‌کرد، بارها قربانی خشونت جسمی و روانی شده بود و به‌طور مداوم با تبعیض و ترنس‌ستیزی روبه‌رو بود.»

اقلیت‌های جنسی و جنسیتی در ایران با تبعیض‌های گسترده‌ای روبه‌رو هستند و حتی مقامات ارشد جمهوری اسلامی گاه با القاب نفرت‌انگیزی آن‌ها را مورد خطاب داده و «غیرانسان یا بیمار» می‌خوانند.

در سال‌های گذشته اسناد و گزارش‌های متعددی از آزار، خشونت و قتل افرادی از اقلیت‌های جنسی و جنسیتی در ایران منتشر شده اما بسیاری از این موارد به دلیل فشارهای امنیتی، تهدید فعالان و نبود ساختارهای حمایتی و قانونی، هرگز به‌درستی ثبت یا پیگیری نشده‌اند.

فعالان حقوق بشر هشدار می‌دهند «زنان ترنس پیش از آن‌که کشته شوند، بارها و به شکل‌های مختلف از جامعه حذف می‌شوند، از خانه، از مدرسه، از بازار کار، از امنیت و قتل آخرین حلقه این زنجیر است.»

جاوید رحمان، گزارشگر قبلی ویژه ملل متحد در امور وضعیت حقوق بشر در ایران، در گزارشی که بهمن ۱۳۹۹ به شورای حقوق بشر این سازمان ارائه داد، با اشاره به این موضوع، برای نخستین بار به مسئله «شکنجه‌درمانی» اقلیت‌های جنسی در ایران اشاره کرد.

در این گزارش از دادن «شوک الکتریکی» و «تزریق اجباری هورمون یا تجویز داروهای قوی» به کودکان همجنسگرا، دوجنسگرا و تراجنسیتی در ایران ابراز نگرانی شده بود.

بیشتر در این باره:
خشونت جنسی و زن‌ستیزی؛ از میدان جنگ تا شبکه‌های اجتماعی



این مطلب بخشی از:

گزارش‌های خبری

بایگانی

اجتماعی

